

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Dominica in ramis palmar[um]. Ser. xxxiiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

lapidare voluerant saluatorē. Considera ut dicit Grego. salua-
toris nostri mansuetudinem et humilitatem. qui cum potentia
dumitatis nutu tacto mentis. suos persecutores posset in pe-
nas subite mortis obruere. tanq̄ pauidus humiliū se abstundit
Et hoc ppter tria. Primo quia nonduz aduenerat xps sue mor-
tis ut dicit Alchinius. Scđo quia tale genus mortis nō elegē-
rat. Tercio ut daret exemplū suis fidelibus non resistere psecu-
tionib⁹ sed fugere. Mat. 10. Si vos psecuti fuerint in una ciuita-
te. fugite in aliam xc.

Dominica in ramis palmar⁹ Ser. xxviii

Prima pars

Vm appropinquasset ihesus hierosolimis & remiss⁹
Bethphage ad montem oliveti xc. Mat. 21. Hoc
idem legitur Mar. 11. Luc. 19. Iohis. 12. Et si co-
tentis xps oīnez gloriā mundi. tñ ascendens hie-
rosolimaz ad passionem. claritatem excellentiam &
honorem regalem suscepit hodierna die. turbis acclamantib⁹
laudes. ramos ex arboribus praecedentib⁹ atq̄ in via psterne-
tibus vestimenta. Quod ideo xps fieri voluit. vt illud magnuz
virigeniti filij dei nomen p crucis misterium coram regibus et
potestatib⁹ huīis seculi. libera vox predicaretur q̄tenus in noīe
ihesu crucifixi omne genu flectat celestis. terrestris et infernoz
et omis lingua confiteatur. quia dñs noster ihesus xps in glo-
ria est dei patris. In hoc igit̄ euangelio tria atinentur. Primum
est saluatoris imperii passiōni appiquantis. Secundum est scrip̄te
testimonium hoc totum prenūcantis. ibi: hoc aut̄ totum factu⁹
est xc. Tertium est turbe tripudium xpm honorantis ibi: Euntos
autem discipuli xc. Circa primum tria facit. pmo namq̄
tria exprimit loca. duo ubi erat xpus. tertiu cui erat appinquus.
Est autem scienduz q̄ ut legit̄ in Jo. ante sex dies pasee sabba-
to vñz ante dñicam palmar⁹ xps applicuit bethanie quod erat
castellum marie & marthæ distans a hierlm quindecim stadijs.
modicum minus duobus milliarib⁹. ubi fecerunt christo cenaz
et martha ministrabat. Lazarus vero vñus erat ex discumber-
tibus apporauit aut̄ maria pīxidez de alabastro vnguenti nar-
di pīstici preciosi. & vixit caput & pedes christi et extersit capit-
lis suis. et domus impleta est ex odore vnguenti. Cum vene-
rant autem Bethaniam multi non tantum propter ihesum. sed
vt Lazarum viderent resuscitatuz a mortuis. die vero sequenti

XLIII

tali die sicut est hodie mane facto christus recessit de bethania.
 vt veniret hierusalem: Et cum apropositus esset ihesus hierosolimis et venisset bethphage: qui erat viculus sacerdotum. di-
 stans a Bethania unde christus recesserat minus uno miliari.
 ab hierusalem vero distabat per miliare integrum: ad montem
 oliueti: dictum mons oliueti propter multitudinem oliuarum que ibi
 nascebantur in quo monte erat ille viculus bethphage. Secundo
 tangit quid imposuerit discipulis: tunc: scz cu puenisset beth-
 phage: ad montem oliuarum et esset primus hierosolimis per milia-
 liare: misit duos discipulos: Ambro. Hilarius et magister in histo-
 rias dicunt quod fuerunt petrus et philippus. Sed magister Otto dicit
 quod fuerunt duo fratres scz petrus et andreas: dicens eis B
 Ita in castellum quod dstra vos est: Castellum appellat hierusalem
 que erat eis econtra ad radices alterius montis. scz monte syon
 Nota quod hierosolimaz non noiat ciuitatem sed castellum. quia
 propter iniquum assilium ibidem habitu de morte Christi. ipsa hierusalem
 in iste prederat ciuitatis dignitatem. sicut etiam quaevis ciuitas
 suam prederet dignitatem si aduersus imperatorem aspiraret. Non
 quasi despiciens dicit. Ita in castellum quod econtra vos est. Erat
 autem istud castellum contra discipulos non solu situ. sed etiam
 per inimicitiam. erexit enim se ciuitas illa contra apostolos quatuor
 munitionibus quod quatuor turribus. Prima turris fuit falsa scripture
 intelligentia. Sed aduersus hanc dimicauerunt apostoli machina
 fidei. i. Iohannes. 5. Hec est victoria que vincit mundum fides nostra
 Secunda turris fuit monumentum terrene potestatis. dstra quae
 opposuerunt apostoli humilitatem. i. Corinthus. 1. infirma mundi elegit
 deus ut confundat fortia et ignobilia mundi. et tentabilia ele-
 git. et ea que non sunt. ut ea que sunt destrueret. et non glorie-
 tur omnis caro in conspectu eius. Tercia turris fuit simulata in
 stacia. cui opposuerunt apostoli vite veritatem. ad Thessalonici. 2. Sobrie
 et pie et in iste vivamus in hoc seculo. Quarta turris fuit carnis
 lascivia quam defregerunt apostoli per temperantiam et castitatem
 Ro. 13. Non in comeditionibus et ebrietatis. non in cubilibus
 et impudicitijs. non in attentione et emulatione. sed in diuini-
 dum ihesum Christum. et carnis cura ne feceritis in desideriis. Istud
 igitur castellum gentis iudaice sic munitione apostoli eiecerunt.
 et habitatores occiderunt gladio verbis dei. ut morerent et vi-
 uerent Christum. Deinde ostendit ad quid eos miserit: et statim in-
 uenietis asinam alligatam: Ita asina erat ad portam ciuitatis
 deputata ad usum pauperum. quod propria non habebant iumenta. cumque
 aliquis fuisset opatus in ea dabat ei pabulum et pullo etiam quod piter

Sermo

cum ea ad communia opera nutriebatur: et pullum cum ea:
In Chasco dicit. qd super isto pullo nullus adhuc hom federat
Solluite: erat enim ligatus pullus foris ante ianuam in buio.
: et adducite mihi: Ecce igitur vt dicit Christ. qd humile et con-
tentibile animal Christus rex regum elegit quo vetus hierusalem
ingressus est. Tercio ponit quid respondere oportet tradicē
tibus: Et si quis vobis aliquid dixerit: quasi phibens soluere
animal. aut inquirens ad qd solvatur: dicite quia dominus his op⁹
habet: domin⁹ nomen potestatiū est. cui nemo potest resistere
Et confessim admittet eos. qd duobus modis intelligi potest.
Uno modo hm Christ. vt hoc dictum referat ad Christum sic dicite. qz
dominus his opus habet. & cu operatus fuerit statim dimittet
eos. Nam qn Christus ingressus fuit hierusalem statim remisit ani-
mal ad dominum suum. Vel alter hm Ego. Ipse dominus animalium
statim demittet eos vobis cu dixeritis. quia dominus his opus ha-
bet. Considera hm Thophilum. qnta dominus predixit discipu-
lis. & qd inuenient animalia alligata. et qd impedirentur ab ac-
cipiendo & qd dicto verbo Christi pmitterent accipere.

Secunda pars

Secundo cum dicit. Hoc aut totum te. tangit scriptus
re testimoniu huc omnia prenuntiantis. Et duo facit.

Premittit enim ratio rei facte: hoc aut totum factum
est vt adimpleretur qd dictum est per prophetas dicentes. zach
9. hm qd dict glo. ideo huic facto adhibetur prophete testimoniu
vt appareat qd omnia completa sunt que de Christo erant scripta. h
scribere & pharisei tecati inuidia. non intelligebant que legebant
Et attende qd non id causaliter ista facta sunt qz erant scripta
sed econuerso quia futura erant. ideo scriptura predixit. Vnde cui
dicit euangelista. hoc aut totum factum est vt adimplerent te.
istud vt se tener consecutus & non causaliter. ad prophetiam enim
illam consecutus est ista fieri C Secundo verba prophete in-
ducuntur: dicite filie syon: Syon est mons ad cuius radicē erat
sita hierusalem in summitate vero montis erat arx in qua erat sa-
cerdotale templum et habitatio regis. ppter qd hierusalem di-
citur filia syon. quia erat edificata i syon. & quia ab armis syon
erat ei defensio & regimen regale. & doctrina sacerdotum. Et at-
tende hm Christ. qd sciens prophete iudeorum malitiam. qz dicti
erant Christus ascendentis in templū premonuit eos per hoc signum
quia vero propheta scribat se mortuorum timens ne uidei obliu-
scerentur istius prophete. Ideo omnes sequentes rogat ut an-
nuntient etiam continue et instanter hanc prophetiam cum

xxviii

magno desiderio clamans. dicit filie syon. Nota q̄ in Johanne. Loco eius quod hic dicitur. Dicit filie syon. scriptum est. Noli timere filia syon. quod exponit b̄m Aug. noli timere hie iherusalem sed illū agnoscē qui a te laudatur & noli trepidare. cū patitur. quia ille sanguis funditur per quez tuū delictum deleatur & vita redimāt. Vel aliter b̄m Crib. Consueverunt hoies timere reges venientes ppter nouitates belloꝝ et exactioꝝ et seruitutes atq̄ in iusta grauamina. sed noli timere iherusalem. quia iste rex veniens non est talis sed mansuetus & humilis. n̄ in multitudine exercitus et equoꝝ ingrediens. sed cuꝝ humili turba asinum sedens.

Dū sex conditiones tangit istiꝝ regis venientis. Ecce quia adest in presenti. Ibla. 52. Ego ipse qui loquebar. ecce adsum. adest em̄ visibilis oculis. Johs. 1. vidiꝝ misericordiam eius gloriar̄ quasi virginem a patre. plenū gracie & veritatis. Adest sermo audibilis auribus. Heb. 1. Num deus loquens patribus in prophetis nonissime diebus istis locutus est nobis in filio. Adest tertio tractabilis mamib⁹. 1. Jo. Manus nostre atrectauerunt de verbo vite. Adest quarto couersabilis hominib⁹ Baruch. 3. post hoc in terris visus est. Et cum hominib⁹ querens est. Si igit̄ ita adest ut etiam demon stretur presens. non est amplius expectandus Job. 8. expectet lucem & non videat. nec certum sue gentis aurore. Sed tāgit regalem dignitatem: rex: p̄s Attollite portas principes uras et eleuamini porte eternales et introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie. dominus virtutum ipse est rex glorie. Ille est rex pacis et veritatis. Ezech. 37. Rex unus erit omnib⁹ imparans & non erunt ultra due gentes. nec diuidentur amplius in duo regna. ipse em̄ est lapis constitutus i capite anguli. qui diuinxit in se duos parietes ppter. et fecit utraq̄ unum. Item ipse ē rex totius potestatis. Heb. 19. Rex deoꝝ tu es et uniuersus domine potestatis. Item est rex sapientie & veritatis. Hiere. 33. Regnabit rex & sapiens erit. Itē est rex clementie & pietatis. Job. 29. Cum sederem quasi rex circustante exercitu. eram tamē mentiuꝝ consolator. Si igit̄ talis rex est sequit̄ q̄ sit honorand⁹. 2. Thī. 2. Regi seculoꝝ immortali & invisibilis soli deo honore et gloria in secula seculorum amen. Tercio ostendit regis ppteritatem: tuus: quasi dicaret. Ecce iste est rex non alienigena sic herodes sed tuus. hoc est ex te b̄m carnem natus & tibi ppterius. Gen. 37. Caro em̄ & frater n̄ est. Deut. 27. nō poteris alteriꝝ gentiꝝ hoiem regem facere. qui nō sit frater tuus. Si igit̄ iste rex ppterius et frater est. sequit̄ q̄ sit recipiendus. Sed tamē in dei

Sermon

Hunc suū regem spreuerunt. Geneb. 32. Nuncqđ rex noster eris
aut subiectum ditioni tue. quasi dicant nullo modo hoc erit.
Item hunc regem negauest. Ioh. 19. non habemus regem nisi
cesarem. Item hunc regem abiecerit. Re. 8. Abiecerunt me ne
regnum super eos. Item hunc suū regem tandem occiderit. Jo. 19.
Tuz dixisset pilatus eis. Ecce rex vester. clamauerit tolle tolle
cruasige eū. Quo tangit regis aduentus: veit siqđez veit tibi
ut suscit bellum a sedicōes. & ut exactiones iponat vel affligat
Sed dicit Cris. venit tibia ad utilitatem tuā si credideris. et sō
amandus est. si vero non credideris venit ad tuā damnationē
vnde metuendus est. Viere. 10. Quis nō timebit o rex gentiūz
Ad tres autē utilitates venit xp̄s operandas. scz ut diaboliz a
principatu mōi ejaceret. Jo. 12. Nunc princeps huī mōi ejec
tur fōes. Item ut regnū pēci destrueret. Jo. 1. Ecce agnus dei
ecce qui tollit pēca mundi. Item ut celeste regnū dederet Lu.
12. Complacuit patrī v̄ro dare vobis regnū. Sed qz indei re
gem xp̄m non recuperunt p fidem. ideo econtra regnum diaboli
manet sup eos. Ipsi em sunt quos in habitat spūs immundus
assumptis sc̄i septem alijs spiritibz nequicribz se. sic em̄ atigit
generationi illi pessime ut dī. Mat. 12. Itē manet i eis regnū
peccati Jo. 8. dixi vobis qz moxiemini in pēcis v̄ris si non cre
dideritis qz ego sum. Item celeste regnū est eis ablatis Mat.
12. auferēt a vobis regnū dei & dabitē genti facienti fructus ei⁹
Quia ito tangit istius regis mansuetudo: mansuetus. q. d. non
venit iste rex cū impetu aut cū furia vel violentia h̄ cū mansue
tudine et tranquillitate. Fuit autē xp̄s mansuetus ad v̄ba im
periorū. quia cū malediceret non maledicebat. Vla. 52. Sicut
agnus coram tonante se obmutuit & nō apperuit os suū. Itē
fuit mansuetus ad verbera. quia cū pateretur non comnabat.
Vla. 50. corpus meū dedi paucientibus. et genas meas vellen
tibus. faciem mēā non auerti ab increpantibz & aspicientibz me
Item fuit mansuetus usq; ad mortem. qz tradebat iudicanti se
ministe. Viere. 11. Ego quasi agnus mansuetus qui portat ad
vidimaz. Et quia sic mansuetus est iste rex. iō non est metuē
dus. Sed vt dicit Heb. 4. Adeam cū fiducia ad tronū glorie
eius ut misericordiam conse quam & graciā mueniam in au
xilio opportuno. E Sexto tangitur regis humilitas: se
dens super alinam: Crisost. Non sedet inquit in curru aureo
preciosa purpura fulgens. nec ascendit super feruidum equum
discorde amatorem et htis. sed super alinam tranquillitas.
et pacis amicam. Sed sit etiam dominus super pullum asine.

xxiiii

Vnde subdit et sedens: sup pullum filium subiungalis: si dē sup pullum filiū asine. quod em̄ est asin⁹ in latino. hoc est subiunga le in greco. Et q: sic humiliter introiuit xp̄s ciuitatem suam re galē. sequit q ei nullus debussset resistere. qz humilitas omnia vincit. Sed dubiū est hic b̄m Hiero. qz vide ē q dñs sup vtrū. qz animal in tam paruo spacio sedere nō potuerit. Et soluit Re mi. qz super vtrung⁹ aīal sedet. Primo sup asinam postea super pullū. ad significandū q p̄ma synagoga in deoz⁹ fuit dei sedes que per asinam intelligit. gentiū vero p̄plus qui significatur in pullo asine postea fuit sedes dei. Vel pōt dici q primo dñs se dit sup pullum. qui cū esset indomitus cepit recalitrare. et sic dñs descendit et ascendit asinā. qd totum p̄tinet ad misteriū quia in fine m̄di recalitrantiō his qui ex gentib⁹ crediderūt & relinquētib⁹ deum factorem suum intrabit isrl̄. et saluus erit. Item videtur esse dissonantia inter Mat. et ceteros euāgelistas qz ipse facit mentionē de asina & pullo eius. alī vero tres nul lam satiunt mentionē de asina. sed de pullo tm̄. Et dicenduz q inter euāgelistas nulla est atradidic̄. sed aliquā inter eos omis sio repitut et supplementū. quia aliquā unus vel plures omit tunt qd dictum est ab uno vel plurib⁹. aliquā vero supplet. & iō quod dixerat Mat. de asina. ceteri omiserunt. cuius omissionis causam assignat beatus Aug. quia Mat. scripsit euāgeliū indeis & in lingua hebrea. ceteri aut̄ scripserūt grecis in lingua greca. nūc aut̄ ita est q in translatione greca septuaginta inter pretum non sit mentio in zacharia p̄pheta de asina. sed de pullo tm̄. In hebraica aut̄ veritate vtrung⁹ exprimit p̄pheta. & ideo Mat. asinam et pullū adduxit. illi vero pullum tm̄. Sic enim scriptum est in hebreo. Exulta satis filia syon. iubila filia irlm̄. Ecce rex tuus venit tibi iustus et salvator. ipse pauper & ascen dens sup asinam. & sup pullum filium asine. Dicit aut̄. exulta filia syon ppter p̄plim iudaicum. qui p hierusalem intelligitur. que est filia syon ut dicitur est. Jubila filia hierusalem. p qd in telligit gentilis p̄plus qui fuit spūalis filius in deoz⁹ generatus per legem & sacramēta ab aplis qui fuerunt ex indeis. 1. Cor 4. In xp̄o ih̄su per euāgeliū ego vos genui. Ecce rex tu⁹ ve nit tibi. qz venit rex tam indeis qz gentibus et ppter hoc in titu lo crucis scriptum fuit l̄ris grecis hebraicis & latinis. Ihsus na zarenus rex indeorum. Justus in iudicio. quia cū potuissest per potentiam contra diabolum dimicare. voluit enim eum sola iustitia supare. Psal. 11. Erit iustitia cingulum lumborum eius. Et Hiero. 33. faciet iudicium et iustitiam in terra et saluabitur

Smero

Fuitute p̄cl. Mat. 1. Ipse saluū faciet p̄lm suū a p̄cīs eoz. ipse pauper. 2. Cor. 8. Scitis gratias dñi nostri ihu xp̄i. qm ppter nos egenus factus est cū esset diues. vt illius inopia nos diuites essemus. 2 ascendens sup asinam p̄ quam synagoga intelligitur. vnde ad illud referendū est. exulta satis filia syon. 2 sup pullum. 2 sup gentilez p̄lm. filium asine. synagoge. 2 ideo ad illud referendū est. mibila filia irlm. ps. Jubilate deo.

Tertia pars

Erao cum d. Euntes autē discipuli. Tangit turbe obsequiū xp̄m honorantis. Et tangunt q̄tuor quibus honoris obsequiuz xp̄o fuit impensis. Primo em̄ ostendit quō apostoli missi impleuerūt xp̄i mandatuz: Euntes autē discipuli fecerunt sicut precepit illis ihus: Titus. discipuli inq̄t iussi ducere pullū non refutarunt hoc officium vt parvū aut despectuz sed hūliter obedierunt. In Marco scriptū est. q̄ inuenierunt pullū ligatum aī ianuam foris in būlio. 2 soluentibus illis pullū vt dicit Luc. dixit dñs ei⁹ ad illos q̄iūd solvit p̄lum. At illi dixerunt. q̄ dñs eum necessarium habet. 2 statim h̄m Mar. dimiserunt eis pullū. q̄ vt dicit Titus statim obmutuerunt non potentes resistere salvatoris eloqūs. manifestatū enim est nomen dñi. Rex nam p̄ returus erat in aspectu multitudinis. ps. tu terribilis es et quis resistet tibi: 2 adduxerunt asinam 2 pullū: Theophilus. non p̄mitterent inquit aīalia duce. nisi dñima virtus eis incumberet cogens illos. presertim q̄r rurales et coloni erant. Deinde ostendit q̄ntaz honoris reverentiam om̄s apli ḡnaliter xp̄o contulerūt: 2 imposuerunt sup eum: id est sup pullum: vestimenta sua: vestimenta in posuerit loco selle. ne lederetur dñs si equitaret asinū. Attende q̄ licet Mat. dicat asinā 2 pullū ad ducta esse dño. videtur tū dicere q̄ solū pullū ascenderit: 2 eum desup sedere fecerunt. Crib. Non inquit dñs ex necessitate a monte oliueti usq; irlm sup pullum ire voluit. cū om̄ne in deam 2 galileā pedes perambulauerit. sed signū erat qd siebat. significabant em̄ q̄ p̄ mortem suā honor regis sibi dueniebat. cuius regnū futurū erat ecclēsia. Iterrega igit̄ iudeos q̄n aliquis rex sup asinam in irlm delatus est. sed non utiq̄ aliuq̄ inuenient. Considera q̄nta fuerit reverentia aplorū ad xp̄m. quia cū nimia familiaritas eos fuerit parere temptuz. isti tamen q̄ntomagis familiares tanto erant christo magis reverentes. Considera etiam cum quanta mansuetudine et humilitate rex reguz et dominus dominantiū non coactus necessitate. aut dudā manū ḡla sup pulum asine

Lxxiiii

Hierusalem ingrediebatur. Secundo ostendit quodlibet turba eum honorauerit de voce. plurima autem turba strauerunt vestimenta sua in via. et haec fuit ista et non apostoli qui posuerunt vestimenta super pullum et alii multi de comitantibus strauerunt autem vestimenta pedibus asini: ne offendent ad lapide: ne calcaret spinas. et ne laberent in foue. Considera in quanto opinione sanctitatis erat Christus apud istam turbam. quod ita exhibebat illi humiliissima obsequia. quod nusquam alteri reperiuntur impensa. Tercium obsequium fuit pinnas ad ornatum ut dicit Hieronimus: Alii autem predebat ramos de arboribus: de arboribus. s. frumentis quibus mons oliueti constitutus erat. et sternebat in via quod erat alacritatus signum et gaudium. Et non potest legi in Iohannes. quod non solum procederunt ramos de arboribus et strauerunt in via. sed etiam audientes aduentum Christi accepserunt ramos palmarum et posserunt obuiam domino cum exultatione. tota igitur ista processio erat exultans et gaudens in quod Christus sic mansuete Hierusalim accedebat. turba strauerat vestimenta in via. alii ramos palmarum et oliuarum atque flores in via sternebant. ceteri vero cum floribus et palmis predeabant redemptori obuiam. et propter hoc in signum huius exultationis hodie nostra die ecclesia portat crucem discooptam in processione. Quarto ostendit generaliter honorarunt Christum laude vocis et cantici. psalmi. Laudabo nomen dei cum cantico. et magnificabo eum in laude. cum enim dicitur disset Christus monte oliueti. auditum est. Hierosolimis de aduentu eius et tunc plurima turba quod duenerat ad dominum festum processit ei obuiam: cum floribus et palmis. quod audierat miraculum quod fecerat de resuscitacione Lazarus et oculis sicut nul obuiantes. s. et coitantes. repeperunt laudate Christum. unde dicitur. turbe autem que predebat et quod sequerentur. erat enim Christus medium sedentium et sequentium. clamabat vox iocunda et alacris. dicitur Anna filio David. O Anna ut dicit Hieronimus. verbum hebreorum est compositum ex corrupto et integrum obsecrantis. quemadmodum pape est in latino interieatio admirantie. Unde Anna non significat rem aliquam. sed affectum. quod igitur dicitur osanna in ebraico. dicitur salua cum ali quo modo vocis significante obsecrantis affectum. et ideo Anna id est quod salua obsecro. et per quod est ostendit complicitate: ut dicit Remigius. ex corrupto et integrum. cum debaret pferri osanna per sincopam dicitur Anna. potest autem dupliciter obsecrari. quod ista dictio filio potest esse una vel due pates. uno modo sic turbe clamabant dicentes filio David Anna et salua obsecro. vel aliter turbe clamabat dicentes. o fili David Anna et obsecro salua. et postea duerterebat adiuvarem sermonem dicentes: benedic nos qui venit in nomine domini. In Iohannes scriptum est Benedictus

Sermo

rex Isrl̄ qui venit in nomine dñi. vnde p̄z q̄ ista laus sumpta ē de psalmo cētēsmo septuage simo decimo vbi sic dicit. o dñe saluum me fac qd̄ in hebree idē est qd̄ anna adonay osi āna. o dñe bene p̄spērare. benedict⁹ q̄ venturus es in nomine dñi. ⁊ est sensus b̄m glo. benedict⁹. ⁊ glōsus sit q̄ venit p̄ carnis assūpōez in nomine dñi. ⁊ tang⁹ dñs. p̄s. dñs nōmē est illi. Itē agnoscāt q̄ nōmē tibi dñs. tu solus altissimus sup̄ oēm terā. vnde in nomine dei p̄ris. Jo. 5. ego v̄ni in noīe patrie mei. Itē b̄m q̄ dñ in L̄car. M̄dhuc turbe adiunxer̄t h̄ aut laude. benedict⁹ q̄ venit regnū patris nři Da. q̄si dicērent. b̄ndict⁹ sit regnū patris nostri David. qd̄ d̄stitut⁹ est nūc in aduentu xp̄i. vnde angel⁹ ad v̄ginem de xp̄o. dabit ei dñs sedem dauid p̄ris eius. ⁊ regnabit in domo iacob ī eternū. et regni eius nō erit finis. Itē b̄m q̄ legit̄ in Luca. terciā addiderunt laudem dicēntes. pax in celo et gl̄ia in excelsis. q. d. facta est pax in celo hoīs ad deū. vnde sit deo gl̄ia in excelsis. ⁊ b̄m Bedā satis istud canticiū cantatiū xp̄o eunti ad passionē d̄sonat illi. qd̄ cantauerunt angeli nascēte eo gl̄ia in excelsis deo. et itē suertentes verba ad xp̄m dicebāt. o fannia. o salua obsero in altissimis. q̄si dicant. nō querim⁹ salutē terrenā. sed celestē. q̄ p̄ xp̄m totius mundi salus aduenit ī celis viz et ī terris. Attende in hys oībo q̄ntus fuerit honor. q̄ pre clara gl̄ia xp̄i venientis. Alii nanc̄ vestimenta in via p̄sternūt. alii frondes cedunt de arborib⁹. et piūcunt in via. alii p̄cedunt ei obuiam cum florib⁹. quidam cum palmis. quidam vero cum ramis oliuarum. et om̄es simul et obuiantes et comitantes vobis p̄sonabant decantando regi celoz. Sed cum totus p̄plus exultaret. audiamus qualiter se habuerint emuli xp̄i. ⁊ qd̄ ip̄e xp̄s egerit. In Luca scriptū est. q̄dum vniuersa turba laudes saluatori plonaret. pharisei indignati dixerunt xp̄o. m̄gr̄ in trepa discipulos tuos. Quibus ipse ait. dico vobis. quia si hy cauerint. lapides clamabunt quia vt dicit Beda in passioē dñi tacentiō discipulis dñi p̄ timore petreſſe sunt. ⁊ monumen ta aperta sunt. Sed nunc attendamus qualiter se habuerit xp̄s ī tanta glori. Cum em̄ d̄irexer̄t ad ciuitatem Hierusalem. videns ciuitatem cepit flere. considerans euerſionem ip̄ius. Sciebat em̄ q̄ hy qui cum gl̄ia eum recipiebant. in primo debebant eū occidere. ppter cuius mortem ciuitas ipsa erat subuertenda. ⁊ cū dū indei dispergendi. Ecce igit̄ qualis ducentio. alii exultabant sed tristabatur xp̄s. illi cantabant. ip̄se plangebat. illi flores ⁊ ramos palmaꝝ atq; oliuaꝝ referebant. sed ip̄se lacrimas effundebit ppter quod hodierna die gaudio p̄cessionis subsequitur

officium passionis dñi. Decantemus ergo et nos osanna filio
david. benedict⁹ qui venit in nomine dñi rex Istrahel. vt saluet
nos in altissimis. qđ ipse prestare dignetur. qui vivit &c.

Dominica resurrectionis domini.

Introductio sermonis. . xxxv. A

Maria magdalene et maria iacobi et salome eme-
runt aromata &c. Mar. 16. hoc idem legit Mat.
28. & annuntiavit angelus prim⁹ resurrectionē
dñicam. ex quo satis innuit qđ illū oportet esse pse-
diom⁹ angelicæ. qui digne vult salvatoris resur-
rectionē annunciare. Vnde ad hoc opus me sufficere non posse
video. sed tñ v̄ires quas imperitia denegat et fragilitas: non
dubito quin vestra caritas ministrabit. dat etiā ut dicit Ber.
loquendi ansum resurrectionis dñicæ tanta solemnitas. quia in-
dignum valde est ut eo die laudes debitas taceat lingua car-
nis. quo viz die caro resurrexit antea. Ut igit̄ aliquid dīg-
num ad laudem resurgentis predicere possimus viginis matris
pium suffragium imploremus dicentes. aue resurgentis mater
virgo plena gratia &c.

Prima pars B.

Maria magdalene et Maria iacobi & salome &c. Licet
magna sit leticia rem desideratam inuenire: maxime
tñ cumulaet leticia. qñ inuenitur res melior qđ est de-
siderata ecce igit̄ qđ sit leticie presens dies d̄ quo
ait ps. h̄c est dies quam fecit dñs: exultemus et letemur in ea
quia cum sancte mulieres desiderarent inuenire corpus xp̄i mo-
tuum ut illud vngerent. multo melius inuenierunt qđ sperarūt
quia annuntiante angelo inuenierunt euz resurrexisse a mortuis
et cuncta illata xp̄o in passione: mutata sunt in gloriam resur-
gentis. Vnde Augu. in sermone resurrectionis dicit. post illusi-
ones et verbera. post acceti et fellis pocula. post supplicia crucis
et vulnera postremo post ipsam mortem & infra surrexit de suo
funem caro noua. redit ab occidic latens vita. & de morte salus
reservata resurgit. pulchrior reditura post funus. De ista aut̄ sa-
cta & mulier inquisitione et annuntiatione resurrectionis agit
in presenti euangelio. in quo tria tangunt. Primum est deuotū
desiderium ad dilectionem inflammans. Secundum est evidens
signum resurrectionem insinuans ibi. Et respicientes viderint.
Tercium est colloquium angelicum ipsam resurrectionem affir-
mans ibi. Qui dixit illis. In prima parte tangit quō sancte ille
mulieres venerunt ad monumentum desiderantes vngere cor-
pus dñi: quarū desiderium ex magno processit amore. Et eaz